

ΕΤΟΣ 70όν

6 Νοεμβρίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 45 (3623)

ΜΙΑ ΙΔΙΟΤΥΠΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Μετά την επιστροφή του Ίησου από την περιοχή των Γαδαρηνών τόν συνάντησε ένας άνθρωπος ονόματι Ίάειρος, ο οποίος ήταν ο πρώτος στην τάξη της συναγωγής, και τόν παρεκάλεσε να μεταβεί στο σπίτι του, διότι η δωδεκάχρονη κόρη του ήταν έτοιμοθάνατη. Καθώς προχωρούσαν μέσα από τόν ὄχλο, μιά γυναίκα αιμορροούσα από νεαρή ηλικία, τόν πλησίασε και, αφού ἄγγιξε τήν ἄκρη ἀπό τό ἱμάτιο τοῦ Κυρίου, θεραπεύθηκε. Ὁ Ίησους, μόλις ἀντιλήφθηκε τό γεγονός, ζήτησε νά μάθει ποιός ἦταν ἐκεῖνος πού τόν ἄγγιξε. Μέσα στό πλῆθος, ὅμως, ἦταν ἀδύνατο νά καταλάβουν οἱ μαθητές ποιό ἦταν αὐτό τό ἄτομο. Ἡ γυναίκα ἀπό εὐλάβεια καί συστολή ἐμφανίστηκε ἐνώπιόν του καί ὁμολόγησε τήν πράξη της, ὅπως καί τόν λόγο γιά τόν ὁποῖο τό ἔκανε.

Ἡ δύναμη τῆς θέλησης

Ἐκτυλίσσεται, λοιπόν, μπροστά μας ἕνας διαφορετικός τρόπος μέ τόν ὁποῖο λειτούργησε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Ἐχοντας ἔντονο καί βαθύ πόθο νά θεραπευθεῖ ἀπό τήν ἀσθένειά της, ἀλλά καί πλήρη ἐπίγνωση τῆς θέσης τῆς γυναίκας στήν κοινωνία ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, γνώριζε ὅτι θά ἦταν δύσκολο νά προσεγγίσει τόν Ίησους καί νά τοῦ ζητήσει τή θεραπεία της. Ὅστόσο, ἡ θέλησή της ἦταν τόσο δυνατή, ὥστε πίστεψε μέσα της πώς θά βρεῖ γιαντριά ἀκόμη καί μόνο μέ τό ἄγγιγμα τῶν ἐνδυμάτων τοῦ Κυρίου. Ἡ πίστη της, δηλαδή, ἦταν τόση, ὥστε ἡ θαυματουργική χάρις τοῦ Θεοῦ ἐνήργησε πάνω της καί τή θεράπευσε.

Σέ ἄλλες περιπτώσεις, ὅπως ἐκεῖνες τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ ἢ τοῦ παραλύτου στή Βηθεσδα, ὁ Ίησους ρώτησε τούς πάσχοντες γιά τήν πίστη τους σέ αὐτόν, πρῖν τούς γιαιτρέψει. Ἐδῶ, ὅμως, ἡ πίστη τῆς γυναίκας ἦταν δεδηλωμένη καί αὐταπόδεικτη καί γι' αὐτό ἡ θεία χάρις ἐνήργησε

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 41-56)

Ἡ πίστις ὡς προϋπόθεση τῆς συναντήσεώς μας μέ τόν Χριστό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καί αὐτὸς ἄρχων τῆς Συναγωγῆς ὑπῆρχε· καί πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ, ὡς ἐτῶν δώδεκα, καί αὕτη ἀπέθνησκειν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτόν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. Καί γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἧτις, ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προσελθοῦσα ὀπίσθεν, ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καί παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καί εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ἀρνούμενων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καί οἱ σὺν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις, Τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἥνατό μού τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύνάμιν ἐξελλθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καί προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν αὐτῷ, ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἴαθη παραχρῆμα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ· Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. Ἐκκλιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρου. Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν. Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς. Ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς, μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

αυτόματα. Θά τολμούσαμε νά ποῦμε ὅτι ἡ ἴδια «ἔκλεψε» τὴ χάρις τοῦ Κυρίου μέ τὴ βαθιὰ πίστις τῆς. Ἡ θεότητα τοῦ Ἰησοῦ θεράπευσε τὴ φθαρμένη ἀνθρώπινη φύση μέσω τῆς πίστεως τῆς στὸν ἴδιο τὸν Δημιουργό.

Ἡ πίστις ὡς προϋπόθεση σωτηρίας

«Ἐάν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν» (17,20), διαβάζουμε στό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο. Ὑπάρχει ὁμως ἓνα σημαντικό σημεῖο πού δὲν πρέπει νά διαφεύγει τῆς προσοχῆς μας. Σωτηριολο-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, πλησίασε τόν Ἰησοῦ κάποιος ἄνθρωπος, ὀνομαζόμενος Ἰάειρος, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀρχισυνάγωγος· καί ἀφοῦ ἔπεσε στά πόδια τοῦ Ἰησοῦ, τόν παρακαλοῦσε νά μεταβεῖ στό σπίτι του, καθότι εἶχε μιά μονάκριβη θυγατέρα, περίπου δώδεκα ἐτῶν, πού ἦταν ἐτοιμοθάνατη. Καί καθώς προχωροῦσε, τά πλήθη τόν συνέθλιβαν. Μία γυναίκα πού εἶχε αἱμορραγία ἐπί δώδεκα χρόνια καί ἡ ὁποία εἶχε ξοδέψει ὅλη τήν περιουσία της σέ γιατρούς καί δέν μπόρεσε νά θεραπευθεῖ ἀπό κανέναν, πλησίασε ἀπό πίσω καί ἄγγιξε τήν ἄκρη τοῦ ἐνδύματός του, καί ἀμέσως σταμάτησε ἡ αἱμορραγία της. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε: Ποιός μέ ἄγγιξε; Ἐνῶ ὅλοι ἀρνοῦνταν, εἶπε ὁ Πέτρος καί αὐτοί πού ἦταν μαζί του· Διδάσκαλε, τά πλήθη σέ συνθλίβουν καί σέ πιέζουν, καί ἐσύ λέγεις, ποιός μέ ἄγγιξε; Ὁ Ἰησοῦς εἶπε: Κάποιος μέ ἄγγιξε· γιατί ἐγώ αἰσθάνθηκα μιά δύναμη πού βγήκε ἀπό ἐμέ. Ὅταν εἶδε ἡ γυναίκα ὅτι δέν διέφυγε τῆς προσοχῆς του, ἦλθε τρέμοντας, καί ἀφοῦ ἔπεσε στά πόδια του, τοῦ ἐξήγησε μπροστά σέ ὅλο τόν λαό τήν αἰτία γιά τήν ὁποία τόν ἄγγιξε, καί ὅτι ἀμέσως θεραπεύθηκε. Αὐτός τῆς εἶπε: Ἐχε θάρρος, θυγατέρα, ἡ πίστη σου σέ ἔχει σώσει, πήγαινε στήν εἰρήνη. Καί ἐνῶ μιλοῦσε ἀκόμη, ἔρχεται κάποιος ἀπό τό σπίτι τοῦ ἀρχισυνάγωγου καί εἶπε σέ αὐτόν (τόν ἀρχισυνάγωγο) ὅτι ἡ θυγατέρα σου ἔχει πεθάνει· μήν ταλαιπωρεῖς τόν Διδάσκαλο. Ὅταν τό ἄκουσε ὁ Ἰησοῦς, ἀποκρίθηκε καί τοῦ εἶπε: Μή φοβᾶσαι, μόνο πίστευε καί θά σωθεῖ. Καί ἀφοῦ ἦλθε στό σπίτι, δέν ἄφησε κανένα νά μπεῖ, παρά μόνο τόν Πέτρο, τόν Ἰωάννη, τόν Ἰάκωβο, τόν πατέρα τοῦ κοριτσιοῦ καί τή μητέρα. Ὅλοι ἔκλαιγαν καί τή θρηνηλογοῦσαν. Αὐτός εἶπε: Μήν κλαῖτε· δέν πέθανε, ἀλλά κοιμᾶται. Καί τόν εἰρωνεύονταν, γιατί ἤξεραν ὅτι πέθανε. Αὐτός, ἀφοῦ τούς ἔβγαλε ὅλους ἔξω καί ἔπιασε τό χέρι τοῦ κοριτσιοῦ, φώναξε καί εἶπε: Κορίτσι, σήκω ἐπάνω. Καί ἐπέστρεψε τό πνεῦμα του, καί ἀμέσως σηκώθηκε, ὁ δέ Ἰησοῦς εἶπε νά τῆς δώσουν νά φάγει. Οἱ δέ γονεῖς της ἐξεπλάγησαν. Αὐτός τούς εἶπε νά μήν ποῦν σέ κανέναν τό γεγονός.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

γικά μέ τήν ἔννοια τῆς κατά χάριν θεώσεως τῆς ἀνθρώπινης φύσης, ἡ πίστη δέν εἶναι ὁ αὐτοσκοπός. Ἡ πίστη ἀπό μόνη της δέν σώζει, ὅπως διατείνονται ἄλλες ὁμολογίες.

Ἡ πίστη στόν Ἰησοῦ ὁδηγεῖ στή θεραπεία καί κατευθύνει στή σωτηρία. Ἡ αἱμορροούσα εἶχε πίστη ἡ ὁποία κατεύθυνε τά βήματά της σέ μιά συνάντηση μέ τόν Θεό, σέ μιά ἐπαφή μαζί του. Τό σῶμα της –δηλαδή ἡ ἴδια ἡ ἀνθρώπινη φύση της– ἦρθε σέ ἐπαφή μέ τό θεωμένο ἀνθρώπινο σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἔστω καί ἂν αὐτό περιβαλλόταν ἀπό τό ἱμάτιό του. Στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἀναφέρεται ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔβγαζαν τούς ἀσ-

6 Νοεμβρίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΛΟΥΚΑ

Παύλου Κων/πόλεως όμολογητοῦ († 350). Λουκᾶ όσιου († 800-820), Λεονάρδου όσιου.
Ἔηχος: δ΄ – Έθωνόν: Ι΄ – Απόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. η΄ 41-56.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Νοεμβρίου, Η΄ Λουκᾶ.
Απόστολος: Έβρ. ζ΄ 26 - η΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 25-37.

θενεῖς στίς πλατεῖες «ἵνα έρχομένου Πέτρου κᾶν ἡ σκιά έπισκιάση τινί αὐτῶν» (5,15). Από τόν βίο τοῦ ἁγίου Νεκταρίου γνωρίζουμε πώς μετά τήν κοίμησή του, ὁ ἀνάπηρος ἀσθενής πού έκειτο στό διπλανό κρεβάτι ἀπό αὐτόν, θεραπεύθηκε μόλις ἀκούμπησαν πάνω του μέρος τοῦ ρουχισμού τοῦ Ἁγίου.

Ἡ ἐν Χριστῷ θεραπεία καί σωτηρία ἀποτελεῖ πραγματικό γεγονός μέσω τῆς πίστης σέ αὐτόν καί τῆς μετοχῆς στίς ἄκτιστες ἐνέργειες τῆς φύσης του. Μέσω τῆς πίστης προσερχόμαστε στή θεία Μετάληψη. Σέ κάθε θεία Λειτουργία ὁ ἱερέας μᾶς καλεῖ νά μετέχουμε μέ φόβο Θεοῦ, πίστη καί ἀγάπη σέ μιᾶ διαφορετική κοινωρία, στή θεία Κοινωρία. Μᾶς καλεῖ σέ προσωπική ἐπαφή κάθε ἀνθρώπου μέ τό ἴδιο τό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Κυρίου γιά τή θεραπεία καί τή σωτηρία ὄλων. Ἐς πάρουμε παράδειγμα ἀπό τήν τόλμη καί τήν πίστη τῆς αἰμορροούσας, πού τήν ὀδήγησε στήν προσωπική της ἐπαφή μέ τόν Χριστό, καί ἄς ἀποκτήσουμε ὅλοι αὐτή τήν ἐπαφή καί κοινωρία μέ τόν Θεό μέσω τῆς μετοχῆς στά ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καί προπάντων στή θεία Μετάληψη.

Ἀρχιμ. Ἰ. Ἀ. Ἀ.

Ἁγιολογική - ἱστορική ἔκδοση

Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου

Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΚΗΠΟΣ ΔΕΙΘΑΛΗΣ

Οἱ Ἅγιοι τῆς Μεγάλῆς Ἑλλάδας στίς πόλεις - ἀποικίες τῆς Εὐβοίας

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 21x29, σελ. 304)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
